

STUDENTENTS

IZNĀK 2 REIZES
MĒNESĪ

AKADEMISKĀS DZĪVES LAIKRAKSTS

NUMURS MAKSĀ
20 SANT.

K. Branta un K. Upeslejas nodibināts 1922. gadā.

Redakcija un kantoris

Rīgā, Melerovica b. № 11, dzīv. 15. (Ieeja no Valdemāra ielas). Tālr. 32636. Runas stundas: svētdienās no 11—12, pirmdienās no 18—19.

Pasta adrese: Rīgā, Pasta kaste № 70. Pasta tek. rēķ.: 424. Gada abonem.: Ls 5.—
Sludinājumu maksa: priekšpusē 90 sant, tekstā 60 sant., sludin. daļā 20 sant., par
petitīrindiem + 5% sludināj. nodoklis.

№ 158.

Otrdien, 10. decembrī 1929.

VIII. ak. g.

„Studentam“ zīmējis K. Krauze.

Priecīgus Ziemas svētkus novēlam lasītājiem un līdzstrādniekiem. Nāk. „Stud.“ numurs iznāks pēc Ziemas svētku brīvlaika.
Red.

Ziemas svētku ieskaņa.

Ir atkal kā senāk... Zeme savā mūžīgā gaitā dod atkal mums vienu nodzīvotu posmu, pavadītu laiku. Cilvēks pieradis pie tā, — kā neapzināms viņš peldējis laika „straumē“, pilns cēlu domu gājis cīņās, cerējis un ilgās dedzis par nākotni. Šai straumei nav gala, nedz apstājas, tikai klusas pārdomas cilvēkos dod sajūtu par pavadīto laiku.

Ir... un tomēr nav kā senāk. Daudz kas mainījies, palicis pilnīgāks un vairāk nosvērts, daudz arī zudis.

Palikusi ir senā steiga, svētku iejūta un drudzāintība. Šis ir arī pirmās ieskaņas, kas liek nojaust Ziemas sv. tuvumu.

Nu ir ko steigties! Tuvojās atkal nodzīvotam posmam, laika ritenis un pati daba iegriežas jaunās gaitās. Ir it kā klusa, nemanāma pāreja. Bet cilvēks jūt — instinkti — ir jātop svērtam padarītam darbam, jāuzrāda vērtības un gūvumi. Tiem jābūt pozitīviem, attaisnojošiem... Un cilvēki steigās, lai šie svāri svērtu smagāki! Jau dzīve rādās daudz pilnīgāka, trūkumi top novērsti un cilvēces gars dzen jaunas tekas kultūras laukos. Bet cilvēka gars ir neaprobežots tieksmē pēc skaidrības un pilnības. Jaunas domas un jauni mērķi stājas atkal sasniegto vietā, un tā mūžīgais, kā perpetuum mobile vienmēr atdzimst garā.

Ne velti laiks atgādina 1930. reizi cilvēku vājības un kļūdas...

Ziemas sv. ir tās dienas, kur cilvēkam jāiedziļinās sevi, jāpārvērtē un jāatdzimst, kā dabā saule atgriežas uz ziedoņa pusi. Cilvēkam jādomā trii kristiāniskais no savas dzīves savam laikmetam, jo pēdējais papildina nākošo un tā ikviens pārdzīvo savu laikmetu.

Kaut vai uz brīdi ir jāaizmirst praktiskais zemes smagums, stikmaina ik-

dienība un jāpaceļas virs garīgiem apvārkšņiem, saules tālēs...

... Kad baltais ziemas kļums ietērpj zemi savās pārslās, — arī cilvēkam jālaujas balto domu plūdumā un jānokrata viss tukšais, pelēkais...
A. Skujiņš.

5 pilieni morāles.

Redaktors man uzdeva Ziemsvētku ievadu rakstīt. Bet tai pat laikā meteorologu aprindās ziņoja, ka ziemas sākums Latvijā paredzams tikai janvāra otrā pusē.

Ja nav ziemas, nepadodas arī Ziemas svētku iespaidus rakstīt un tāpēc spirdziņošā viņa vietā rakstītajam iznākuši 5 rūktāki pilieni ar morāles piepīgaršu.

1.

Studentu frontē viss bec pārmaiņām. Patiešām. — 1929 gadus atkal cilvēce sagaidīja lielo brīnumu, bet 1929. gada 1. decembrī, viņa gaidītāji akadēmiskā dzīvē, stipri vilās.

Ja, Herostrat! „Varonis bez pārprātuma“ tomēr bij skaidrību tālāk saskatījis. Studējošo frontē viss bij un palika bez pārmaiņām. Brīnums nenāca par tiem, kas vētru ūdens glāzē sacēlušī jau iedomājās sakustinājuši visu studentu sabiedriskās dzīves rūgstošo purvu, un vēlreiz tiem būs jāatstājas, ka laika gaitas un notikumi vis tik strauji nesekos viņiem, bet ka šis purvs ir plaši un dziļi, kaut arī lēni, jāsakustina visos savos pamatos.

Mūsu novērtējums dažus bij tik stipri un sāpīgi skāris. Bet tagad, viņa piepildījums?...

2.

Par nupat mirušo Francijas „tģēri“ stāsta, ka viņš kaujā, priekšējās pozīcijās atradams, strupi noraidījis kāda kareivja piedāvāto bruņu cepuri: „Pataupīt to!“ Bet no pozīcijām, no ugunskrīstībām kā spīdošs uzvarētājs iznācis „tģēris“, smagi pazaudēja vēlēšanās. Valsts un politiskās dzīves mierīgā darba vadīšanu franču tauta viņam vairs neuzticēja.

Mūsu valdošā nama locekļi vēlēšanu cīņu karstumā intervēti par saviem agītācijas nodomiem, tāpat ir aprauti

atbildējuši: „Pataupīt tos! Mūsu darbi ir tie, kas mūs ceļ un mums ir noteikts vēlēšanu skaits, kas stāv aiz mums!“ Bet 1. decembris viņiem rādīja, ka, diemžēl, arī izredzētais un varens var ne vienmēr tikai uz priekšu iet, vai noturēties uz vietas, bet ka viņš var arī zaudēt. Un lai cik mazs būtu šis zaudējums pats par sevi, tak uzvarēt paradušajam viņš ir dziļi sāpīgs un divtik liels prestiža ziņā vien.

Varbūt tas beidzot tiks saprasts, ka jācenšas arī pēc svaiguma un dzīvības savā darbā, lai nepiepildītos kādi par viņiem teiktie rūktie vārdi: „Bet kāda progresa un demokratisma vārdā lai aizstāvam mūsu laikmetam un apstākļiem nepiemērotas studentu organizācijas?“

3.

Biedri, gatavojaties!

Tas skan kā kāds aicinājums un sauciens uz cīņu, kaut gan tagad valda miers virs zemes, jo Ziemas svētki ir tuvu un 1. decembris jau aiz kalniem. Bet tas atkal nāk no progresa un demokratisma pārpilnības, jo vecais teiciens: „Kas par daudz, tas no jauna“, šē ir vēlreiz spīdoši piepildījies. Tie, kas līdz šim bij vislielākie citu tiesātāji tagad apsūdzēja un tiesāja paši sevi.

„Buržuiskās pienpuicības sajūsma jau vairāk gadus studentu padomē ievēlējusi lielā vairākumā reakcionāro ideologu krustdēlus. Nebūšanas studentu uzņēmumos neapkaunos pat šādas zilziedu jaunatnes ideologu panamas, korupcijas, „libermanisma“ un „motisma“ garu. Gara progresu — studentībā!“ — Un šai retajai daiļskanībai ar atpestītāju saucienu: „Gara progresu — studentībā!“ vajadzēja no beigties ar sekošu paziņojumu un saucienu: „Notiks sabiedriskā tiesa par progresīvo studentu „Klīns“ biedru sapulci. Tiesas priekšsēdētājs: biedrs tāds un tāds; prokurori un aizstāvji: biedri tādi un tādi; Zvērinātie — visi klātesošie. Biedri, gatavojaties!“

Biedri, kas bijāt tikai citus tiesājuši, gatavojaties nu paši sevi tiesāt!... — Tai vajadzēja būt vissensacionālākai prāvai, bet bij arī visprātīgākā

Lasait un izplatait

„Studentu“

un visvērtīgākā atziņa, pie kādas vien 10 gados varēja nākt.

4.

Tagad es labprāt vēlētos, kaut jau bijušas lieldienas un ne Ziemas svētki. Tad man būtu padomā stipri pateicīgs tēmat — par olām, par dzeguzēniem un par naiviem putniem, kas tos izšķīj.

Bet šī stāsta morāli lasītāji uzminiet un atrisiniet paši.

5.

Ko viņi mīl, par ko viņi sapņo?

Kas tādi? — Nu mūsu jaunie mākslinieki. Tas ir bezgala interesanti un es nevaru atturēties šo to no viņu mīlas un sapņiem neatkārtodams, kuŗi visā pilnībā bij nodrukāti tanī pat 1. decembrī, kad arī universitāte ilgojās un sapņoja tik daudzi jauni deputāti.

Viņa — jauna māksliniece ilgojas un sapņo: „Man ļoti patik modernās tērauda mēbeles. Tās, kad vīrs sāks traktot, tik ātri nelūzt. Bet es vēlētos vīru — fundamentālu vecpūsi ar biezu maku“...

Viņš — viens jauns mākslinieks: „Kupīnu papirosus un sapņoju par bagātu amerikānieti, kaut vai ar vienu kāju — kad tik dolaru maiss... Sapņoju vēl par labu patafonu, ko man varētu uzdāvināt kāda pielūdēja manā dzimšanas dienā. Sapņoju, ka reiz jāpienāk tādām laikam, kad varēšu pusdienot un vakariņot fešenebelā restorānā“...

Viņš — otrs jauns mākslinieks: „Sapņoju atrast bagātu līgavu no 30—99 gadiem“...

Pietiek! O, tempora, o, mores! Un tad vēl kāds drikst šaubīties un morāli sprediķot par mūsu jaunatnes augstajiem un cēlajiem garīgiem ideāliem!

Miers virs zemes!... Es padodos un beidzu...

Enriks Aivieksta.

Studenti un politiskās partijas.

Katrs mūsu valsts dzīves pazinējs būs novērojis un zinās, ka pašlaik mūsu politiskās partijas nespēj apmierināt brīvi un objektīvi domājošus cilvēkus. Arī sen jau izskanējusi doma, ka politisko partiju šaurais kliķu gars neļauj brīvi attīstīties cilvēka individuālībai. — Sevišķi šis jautājums var interesēt mūsu studējošos. Vai aktīva piedalīšanās politiskā dzīvē studējošiem ir vēlama, vai varbūt nevajadzīga. Es atzīstu gan, ka vispārīgā cilvēkam jābūt kursā un jāpārziņdaudz maz visas dzīves nozares, tāpat arī mūsu politiskā un sabiedriskā dzīve, bet ne tā, kā liela daļa to mēdz saprast un darīt. — Pie politiskām partijām var pieiet no divām pusēm: pirmkārt no utilitārā un otrkārt no savu uzskatu pārliecības un nesavtīgas vēlēšanās strādāt sabiedrības — valsts labā. Pašlaik lielākā daļa pie politiskām partijām pieiet no utilitārā viedokļa. Jo proti, ir taču ļoti izdevīgi, ja aizmugurē stipra bāze, ja onkulis resp. partijas vīrs atrodas kādā iestādē un ar partijas kartiņu ir iespējams dabūt labu siltu vietu un atalgojumu. —

Arī paši politisko partiju līderi, Saeimas deputāti etc., pateicoties šai politiskai darbībai ievirzās ļoti labos un ienesīgos amatos, un pat vairākos uz reizi. Dažreiz vietu sadalīšanas jautājums un citas prasības no atsevišķām politiskām partijām un grupām kļūst pārāk uzbāzīgas un personīga rakstura. Šai „andeles” politikai, kā to mēdz saukt, bieži vien nekā nav neiespējams lai vien panāktu savus labumus. Lai aizstāvētu savas sīkas grupas intereses, tiek aizmirsts lielais darbs un pienākums pret visu sabiedrību un valsti.

Saprotams, ka objektīvam un morāliski nosvērtam cilvēkam šāda partiju rīcība nav pieņemama un tas ar šiem šauriem partijās redzes rāmjiem nekad neapmierināsies. Partija nav vietu apgādāšanas birojs, partija nav arī jājams zirgs, kas no līderu pātagas tiek akli dzīts pēc viņu personīgiem ieskatiem, kuņi ne tikai nevar apmierināt sabiedrību plašākā nozīmē, bet dažkārt bieži šos pašus partijas biedrus — vēlētajus. Šādi piemēri visā politiskā dzīvē ir ļoti daudz. Saprotams, kā studējošie nekadā ziņā nedrīkstētu sekot tādām politisko partiju kliķes garam!

Pieejot no otrā viedokļa, jāsaaka, ka tāda nozīmē būtu vēlāma piedalīšanās politiskā dzīvē. Katram cilvēkam nepieciešami, sevišķi demokrātiskā valstī, būt skaidrībā par valsts vajadzībām, par nepieciešamām reformām u. t. t. Katram valsts loceklim jāprot izteikt un aizstāvēt savu pārliecību un uzskatu. Sevišķi svarīgs mūsu jaunajā valstī dzīvē ir vēlēšanu pienākums un tiesības, kuņas apzīnīgi izlietājot, varam ļoti lielu iespāidu atstāt uz valsts politiku un likteni. Bez politisko partiju izvirzītiem līderiem un valsts resp. tautas pārstāvniecības nebūtu demokrātiskā valstī pavisam iespējams izdot likumus un veikt valsts dzīves vadīšanas un veidošanas darbu. Šāda

Tikai 30 dienas

30x40 lieluma par brīvu.

veida aktīva līdzdarbība savu uzskatu izteikšanā un izvešanā ir vēlāma un nepieciešama. Te nu tikai ir viens liels „bet”, ko gandrīz varētu attiecināt uz visām politiskām partijām. Un tas būtu viņu neiecietības, dogmatiskās šaurāsirdības un diktatorisma gars! Šis gars politiskās partijas neļauj nepausties nevienai brīvīkai domai, nevienam citādam uzskatam kā kritikai par partijas darbību. Līderi, kas bieži jau diemžēl savā rīcībā sevi sakompromitējuši vai atkal citādi saistījušies ar dažādiem veikalēm un politiskām kombinācijām, nespēj būt pietiekoši elastīgi, lai atbilstu vēlētajai kā arī partijas biedru brīvai uzskatu un domu izmaiņai.

Apzinīgāki partijas biedri tad redz, ka partijas lietu un arī visu valsts lietu pataisa par izmantošanas objektu. Neskatās vairs uz to, kā tam būtu jābūt pieejot no zinātniskā, etiskā un sociālpolitiskā etc. viedokļa, bet gan kā izdevīgāki, kā labāki pašai tuvāko partijas līderu un izcilo biedru sfairai. Partiju programmā nu tiek darīts viss, lai tikai pievilktu vēlētajus, bet darīts atkal gaužam maz. — Varētu teikt, tāpat kā baznīcu dogmas nomāc reliģiju, tā arī partijas praktiskā darbība nomāc labi domāto ideoloģiju. Cilvēks iegājis partijā, paliek par aklu ieroci tajā, tam jāpilda katra kaprižākā vēlēšanās un iegriba no līderu un iepaidīgāko vīru puses. Preteji gadījumā šāds karstgalvis vai murgotājs — ideālists tiek izsmiets vai arī nobīdīts pie malas bez kādām nākotnes izredzēm. Brīvi savu pārliecību vai idejas nedrīkst izteikt un cilvēka neatkarīgā personība un individuālitate ārkārtīgi mēra tiek aprobežota. Saprotams atkal, ka studentiem, kas mācās un prasa loģisku domu, mācās spriest, novērtēt un rast zinātniskas atziņas, nekad šāds ceļš nav pieņemams. —

Tādēļ nav arī pareizi, ka jaunie, uzskatos vēl nenobriedušie studenti, jau pašā pirmā studiju gadā aizraujas ar politiskām kaislībām un pieslienās kādai politiskai partijai, vai arī politiskām studentu organizācijām. Beigušiem atkal bieži nākas sadurties ar šādām dzīves neēdībām. Augstskolu beigušais, aprāvējis ar zinātnisko bagāžu vēlas strādāt katrs savā dzīves nozarē, kas arī būtu valsts pienākums, — gādāt, lai šis zināšanas lietderīgi tiktu parādītas darbā. Bet kaut mums vēl tik maz izglītoju darbinieku un speciālistu, nav iespējams dabūt piemērotu nodarbošanos. Vai tas tāpēc, ka intelligences pārprodukcija? Nē, — tāpēc, ka šīs vietas, kas tiešām ļoti svarīgas un atbildīgas, bet padotas politisko partiju iespāidu

Foto-studija K. Bauls,
Brīvības ielā № 17.

Pagodinot pazīnot god. publikai, ka esmu atvērts pie savas Foto-studijas Brīvības ielā 17 - speciālu nodāju **mākslinie ciskai** portreju paliecināšanai. Lai iepazīstinātu god. publiku ar mūsu tiešām **mākslinieciskā** darbu, esmu nolēmis katram, kas uzņemas manā Foto-studijā (kaut arī uz 6 pastkartēm), dot 30 dienu laikā vienu portreju.
Augstcienībā **K. Bauls.**

sfairai, ir aizņemtas no nemākujiem un nespējīgiem cilvēkiem. It sevišķi uz laukiem, minēsim kaut tikai tiesnešus, notarus, rakstvežus, banku darbiniekus, skolotājus etc. Jaunie augstskolu beigušie, kam vienai daļai ir labas zināšanas un vēlēšanās arī strādāt, netiek pie šī darba klāt. Tāpēc arī nemākulība un korupcija zēļ uz visas līnijas, jo tikai ar „pielšanu” un „piemērošanos apstākļiem” var panākt savas eksistences nodrošināšanu. Te atkal vainojama politisko partiju tuvredzība, ka neizdod likumus, kas uz priekšu normalizētu mūsu saimniecisko dzīvi. Vienīgi varbūt varētu ko darīt, ja dibinātu augstskolas absolventu biedrību, kuņas uzdevums būtu viņu tiesību izkarošana. Tādu pat bēdīgu ainu redz augstskolu beigušie arī citās mūsu dzīves nozarēs. Ja, piem., tu esi augstskolā mācīts un pats arī esi pārliecināts un pareizi izpratis, kā jātiesā, kādi jāizdod likumi, kādas neatliekamās reformas prasa mūsu saimnieciskā dzīve, tad par lielu brīnumu tu redzi, ka viss notiek otrādi — atēgāni. Te atkal savukārt saskatāms šaurais partiju kliķes gars un nepareizi izprastas intereses, kas diktē actmredzot ko citu. Ir nepareizs arī to vīru apgalvojums, ka vajagot tikai ar darbiem sevi parādīt, tad gan tiksot uz priekšu, tiksot ievērots. Bet kā? Ja, piem., kāds zinību kandidāts sāks savu darba vietā savus uzskatus aizstāvēt, tad aizkaiņādams savu priekšnieku jau nākamā dienā viņš būs no vietas atlaists un atradīsies uz ielas. Tikai gan pavisam cita lieta, ja, piem., esi kādu onkuļu vai filistru aizgādībā, jeb atkal esi turīgs vīrs, kam žēlastība nav jālūdz. Nu bet tādā gadījumā jau arī paša pakausim nav jāstrādā, — pietiek ar vienkāršu veģetēšanu, jo tā kā tā jau citiem priekšā būs. Tā brīnīgā kārtā tiek ieturēts garīgas atpakaļrāpības princips un tormazēts katrs saimnieciskās dzīves progress. Ne darba spējas, ne zināšanas un prasme noteic stāvokli darbā un sabiedrībā, bet gan bagātība, onkuļu un piemērošanās spējas attiecīgo partiju „moralei.” Ja kas citādi domā, lai nāk un pierāda. Fricis Junijš.

Tērbatas universitātes 10 gadu jubilejas svinības.

1. decembrī Tērbatā svinēja Igaunijas augstākās mācības iestādes, Tērbatas universitātes, 10 g. pastāvēšanas svētkus. Svinības iesākās ar dievkalpojumu pareizticīgo un luterāņu baznīcā. Plkst. 11.30 — akts universitātes zālē. Momentā, kad zālē ienāk universitātes padome ar rektoru prof. Keppu priekšgalā

kopā ar Igaunijas valsts vecāko Štraudmani, zālē visi pieceļas un studentu koris apsveic ienākušos ar dziesmu. Aktu atklāj rektors, pēc kuņas Isās uzrunas bakterioloģijas prof. K. Šlosmans sniedz sevišķi interesantu referātu par vecuma un nāves problēmu. Referātam seko apsveikumi — pirmais valsts vecākā Igaunijas valdības vārdā, pēc kā studentu koris izpilda Igaunijas valsts himnu. Tālāk Igauniju tautas vārdā apsveic parlamenta priekšsēdētājs Einbunds un pēc tam no tiesu resora K. Paris.

Tālāk Helsinku universitātes rektors prof. Tulenheims saka savu apsveikšanas runu somu valodā, Budapeštas universitātes vārdā apsveic ungāru prof. Čekejs Igauniju valodā, un Viļņas prof. Tuguts, kā arī poļu senātors, maršals prof. Šimanskis savus novēlējums izsaka latviski. Mūsu universitātes rektors, prof. Tentelis, apsveic jubilāri vācu valodā. Savā runā prof. Tentelis aizrāda uz kopējām vēsturiskām gaitām, kas saista Igauniju un latvju tautas, kā arī apliecina mūsu dziļo un patieso prieku Tērbatas universitātes svinību gadījumā. Šoreiz latvju tauta sajūt netikai prieku universitātes jubilejas dēļ, bet nes tai arī dziļu pateicību par tiem daudziem zinātniekiem un kultūras darbiniekiem, ko savā laikā izaudzinājusi Tērbatas universitāte.

Svinību dalībnieki tālāk noklausījās daudzu organizāciju, to skaitā arī Igauniju stud. padomes, apsveikumus un neskaitāmas telegrammas. Beidzot universitātes rektors nolasa jauno universitātes goda doktoru vārdus un pasniedz minētām personām goda diplomus.

Tālāk rektors sniedz Igaunijas universitātes darbības pārskatu par pēdējam 10 gadiem. 10 gadu atpakaļ universitātes pāragoģiskais personāls sastāvēja no 74 cilvēkiem, kur tagad to ir jau 174. Igaunijas universitātes pirmā pastāvēšanas gadā tani skaitījās 417 studentu, bet tagad — 3717. „Deviņi gadi atpakaļ tikai 49% no visām lekcijām lasīja Igauniju valodā, tagad jau 74%.” No visiem universitātes studentiem tagad 96% ir Igaunijas pavalstnieki un 82% Igauniju tautības. Pārskatu beidzot, rektors nolasa godalgotu studentu vārdus un plkst. 2.30 aktu slēdz.

Tās pašas dienas vakarā plkst. 6 jaunā universitātes ēkā notika profesoru un goda viesu bankets. Jubileja beidzās ar „Wenemuine” teatru sarkoto tradicionālo studentu balli, ko apmeklēja arī Igaunijas valsts vecākais un ārzemju viesi. M.

Studentu nemieri Eiropā.

Isā laikā gandrīz visus vidus Eiropas studentus ir apjēmis kaut kāds nemieru drudzis. Gandrīz katras universitātes studenti ir ar ko nemierā un visi šim nemieram liek izplūst atklātas demonstrācijas, vai pat asiņainas sadursmes veidā. Berlīnē studenti uzjēmas valsts interešu aizstāvja lomu, sarkojot demonstrācijas pret Janga plānu un Vācijai uzliktiem reparāciju nosacījumiem. Vinē studenti atklāja cīņu pret socialistiem, bet Prāgā, kā šķiet, studentu nemieriem bij gluži tehnisks raksturs — telpu trūkums auditorijās, salīdzinot ar lielo studentu skaitu, rindas laboratorijās, anatomikumā u. t. t. Vēl nevarētu atstāt neminētus studentu nemierus Beļģijā; Ģentes universitātē dažas valdības grupas sevišķi cenšas nostiprināt flāmu iespāidu. Šī jautājuma dēļ nesen pat demisionēja Beļģijas ministru kabinets. Tagad flāmu iespāidam pretojas valoņu studenti ar naidīgām demonstrācijām. Arī Polijā, sevišķi Krakovā, viens no dienas jautājumiem ir — poļu un ukraiņu studentu sadursmes. Šeit incidentu iemesls — abu nacionālais naidis, kam piejauca klāt sociālistiskais elements, jo socialisti sevišķi prot izmantot studentu konfliktus savas propagandas labā. Un beidzot varētu vēl pieminēt dažus vārdus par studentu nemieriem Grieķijā — Atenu augstskolu studenti nolēmuši, atrāk neapmeklēt lekcijas, kamēr nepazeminās mācību maksu.

Būtu interesanti iepazīties arī ar visu šo parādību iekšējiem cēloņiem, jo, lai gan šķiet, ka katrā valstī studentu nemieri ir ne no kā neatkarīga vienreizēja parādība, patiesībā jaunatnes kultūrai Eiropā ir kopēji, dziļi psiholo-

Vakar un ritu.

Tā, tagad nu esam vienu lielu un svētīgu darbu veikuši, draugiem un skauģiem, lieliem un maziem, par un pretniekiem savu vārdu teikuši.

Kāds nu kuņam tas prātiņš, kāda nu kuņam tā ticība, kāda tam krāsa.

Taču jau katram ir sava sirds, sava jūta, kas noteiktā virzienā stūrē. Ir jau kāds vīrs, kāds draugs, kāda meiča vai māsa.

Nevar tak pievest visus pie vienas pārliecības,

kad pastāv šādas radu, krāsu, šķīru un ticību pretešķības.

Vāciet's tak nebāzis urnā latviešu listi.

Ar vai bez krasām, četru vai trīskrāsu „brūderi”, visi tam vienādi „bauri”.

Latgaļi tikai par Latgali. Citas ticības, tā tad arī tautības „čiņu” dēļ vienoti izkrit tie cauri.

Grūti pat žīdipienu staigāt te kopā: viens meklē sarkanu, otrs balti zīlu, viens kāpo Krieviju otrs Palestīnu.

„Četras vai trīskrāsas?” acs prasa acij.

Sajauc tos tauta, sajaucas paši. Urnā gan četri nummuri starpā. Vie-

niem nav „fukši”, bet „juniori”, dzer tikai alu un retumis vīnu.

Ezeriņš savācis kuponu ražu: devīga bijusi protestu krātuve. Tāds jau ar tādu saprotas labi.

Protests dēļ protesta, runa dēļ runas, turpinās kult tukšos salmus tie abi.

„Tikai” trīsdesmit divi no simta varējuši mierīgi nogulēt mājās. „Nav mana cūka,” pasaka viņi, „nav man tā jāgana.”

Četri procenti tomēr šo reizi ir šāvušies kājās. Lai nu kas viņiem tās acis ir atvēris, vai paši tie kļuvuši redzīgi. „Lai nu tā cūka, kam nu tā cūka, bet tā drūva ir mana!”

„Liela gan muiža, bet švaka būs pārtikšana,” skaita uz pirkstiem mūs-māju majoritāte

„Plus četras draudzēnes uzticīgās, plus četri kuponu sildīti cāļi, tomēr no puses trūkst veselas galvas. Jāmeklē atkal būs saprašanās, vai talkā būs jālūdz minoritāte.

Masēja sportists sev deniņu muskuļus, pakausi izvilka deviņus matas, apmeta kūleni, palikās rāmāks. „Te tev nu bij visa perēšana, viens tikai šķīlās, tas pats nava paša.”

Novadnieks izlaida nopūtu gaļu: „Raibs es gan pats un raiba man tauta, cerēju maz, bet tomēr mazdruscīgi; sapni pat nenāca tik maza raža.”

Negribas runāt man vēl par pieciem cilvēkiem pārgudriem

Visu gaida un visu tie atdotu austrumiem.

Beigsim.

Tagad uz māju steigsim.

Vedtsim līdz katram pa niekam.

Kauču pa smēķim nopirksim katram puisim, bet tēvam istu cigaru tabaku.

Sievišķiem katram pa lakatam, bet mātei lūkosim atrast ko labāku.

Mazajam Jancim pajemsim līdzī sev konfekšu tūtu, un vienu vismaz tādu raibu un gaļu.

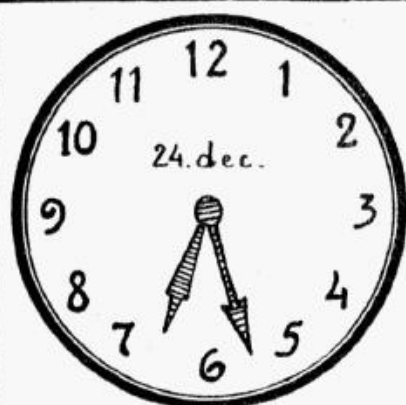
Mazajai Miceī gan patiktos „zeltīta broša,” bet visi, visi gaida arī jauno kalendāru.

Ēdiet par trijiem un guliet prieks mēnešiem, pūtiniet miesu un pūtiniet garu.

Priecīgus pavadat svētkus, sagaidat laimīgu jauno gadu un tad tik pieticiet minimumiem karu

Klibjānis.

Pilsoņi!

Neatliekiet svētku iepirkumus uz pēdējo stundu!

Kas iepirkumus izdara laikus, pērk pārdomāti un labi, pie vislielākās izvēles, bez steigas un drūzmēšanās.

Armijas ekonomiskais veikals

Rīgā, Audēju ielā № 16.

Bagātīgā izvēlē:

Augšstāvā —

Manufaktura,
Galanterija,
Apavi,
Kaņavīru piederumi.

Apakšstāvā —

Pārtikas preces,
Delikatēses,
Saldumi Ziemas-
svētku galdam.

Kafejas, kakao, šokolades
un konfekšu fabrika

E. Mežīts, Rīgā

Paziņojums.

Ar šo pagodinos darīt zināmu saviem augsti godātiem nojēmējiem un patērētājiem, ka pie savas jau vairāk kā 15 g. pastāvošas kafejas, cigoriņu un kakao rūpniecības esmu ierīkojis vismodernāko šī laika šokolades un konfekšu rūpniecību. Ar šī gada 1. decembri laižu tirgū savus ražojumus. Kā līdz šim, tā arī turpmāk ražošu tikai augstas kvalitātes precis par mērenām tirgus cenām.

Ražojumi tiek izgatavoti zem ilggadīgu, piedzīvojušu Šveices un ārzemju lietprat. meistarv vadības.

Pateicos visiem par līdz šim man bagātīgi dāvāto uzticību un laipni lūdzu dāvāt viņu arī uz priekšu maniem līdzinējiem un jauniem ražojumiem.

Apsolu pielikt visas pūles un enerģiju, lai savus god. patērētājus un nojēmējus varētu augstākā mērā apmierināt.

Augstcienība **E. Mežīts.**

Jūs

taupāt naudu un laiku,

Brokastojot

no plkst. 10 rītā, pie bagātīgi un garšīgi klātas bufetes.

Pusdienas

no plkst. 12—18 vakarā.
3 ēdieni Ls 1.—

Vakaros

pie labas koncerta un dejas mūzikas, programma Bedriņa kga vadībā, ēdieni à la kartes no vislabākkiem produktiem, zem konkurences cenām. Jūs taupāt naudu, pie ātras un labas apkalpošanas laiku.

Rīgas Namīpašnieku B-bas Klubā

Brīvības bulv. № 2—4, ie-eja no Merķeļa ielas.

Juvelu veikals B. Zariņš

Galīga izpārdošana

Rīgā, Brīvības ielā № 1

Rasetnes, orig. RICHTER un c. fabrik.
Logaritm. linejali sist. „RIETZ“
u. „ELEKTRO“

Zīmēj. papīrs „SCHÖLLERSHAMMER“

un visi citi zīmēšanas piederumi
AUGSTSKOLAS AUDZĒKŅIEM — RABATS.

Holländer un Friedländer

DIB. 1903. G. Vaļņu ielā 31. DIB. 1903. G.

Modernās dejas

Six-eight, Tango, English-Valz u. t. t.

N. Mengden

Runas stund. no 1—4

Tel. 2-3-6-3-3

Valdemāra ielā 11, dz. 7.

H. A. BRIEGER, K.-S.
RĪGĀ.

BĀRDAS ZIEPES,

pēc jaunas metodes izgatavotas, līdzīgas vislabākām ārzemju ražojumiem. Ļoti maigas, ādu nekairina, dod bagātīgas putas. Iesaiņojums: alumīnija dozītes.

Ziemas svētku svecītes lielā izvēlē.

Foto-ateljē
Hebenspergers
un Ko.

Īpašn. Zvirbulis
atvērta arī svētdienās
Tālr. 27378
Elizabetes ielā 49

Doma Muzejs

atvērta svētdienās
no pulkst. 11—2.

LASAIT UN IZPLATAIT
„STUDENTU“